

ת"פ 33622/03/14 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד באסיק אדריכלות ובנייה בע"מ, יוסף אוחיון, ריאד קעדאן, ג'האד אבו ספא, ראיד אבו ספא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 33622-03-14 פרקליטות מחוז תל
אביב פלילי נ' באסיק אדריכלות ובנייה
בע"מ ואח'
לפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

22 ספטמבר 2016

המאשימה
נגד
הנאשמים

פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

1. באסיק אדריכלות ובנייה בע"מ
2. יוסף אוחיון
3. ריאד קעדאן
4. ג'האד אבו ספא
5. ראיד אבו ספא

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד רינת חנוך

ב"כ הנאשמים 1-2: עו"ד עפרה הורנשטיין, עו"ד ערן לאופמן ועו"ד יוסף אוחנה
הנאשם 2 בעצמו ובשם הנאשמת 1.

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין - נאשמים 1-2

הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם, כמפורט בהכרעת הדין, במסגרת הסדר טיעון. בגדר הסדר הטיעון תוקן כתב
האישום במידה מצומצמת מבחינת הרכיב העובדתי במחיקת סע' 13ב' לעובדות, לא חל שינוי בהוראת החיקוק
והנאשמים הורשעו במיוחס להם בגרימת חבלה ברשלנות.

בין הצדדים קיימת הסכמה עונשית ביחס למרבית רכיבי העונש הכוללים: קנס, פיצוי וחתימה של נאשם 2 על התחייבות
להימנע מעבירה. המחלוקת היחידה בין הצדדים נוגעת לעתירת המאשימה להטיל על הנאשם 2 מאסר מתונה ועתירת

עמוד 1

ההגנה להימנע ממרכיב זה של הענישה.

עובדות כתב האישום תוארו גם במסגרת גזר דין, שניתן אף הוא בהסדר טיעון, לנאשם 4 ובתמצית יצוין כי מדובר בנאשם שהוא קבלן רשום, בעל ניסיון בבנייה, לרבות הריסות ושיפוצים ובחברה קבלנית בבעלותו, אשר התקשרו עם מלון "הילטון" לביצוע עבודות כמתואר בכתב האישום. כתב האישום המתוקן מתאר תאונה מצערת שנגרמה לנפגע כאשר נתקה תיקרה של סוויטה בה בוצעו קודם לכן עבודות הריסה ונפלה עליו כשהיא מוחצת את רגלו לרצפה באופן שהיה צורך לכרות חלק מרגלו השמאלית, באזור מפרק הברך. הרשלנות בגינה הורשעו נאשמים 1 ו-2 נוגעת לכך, שלא מלאו את חובותיהם כמבצעי הבנייה, לא השגיחו השגחה נאותה ולא נקטו אמצעים סבירים על מנת למנוע התמוטטות התקרה. עוד מיוחסת להם רשלנות במערכת יחסיהם מול יועץ הבטיחות כמפורט בסעי' 13 וכן מיוחסת להם רשלנות בכך, שלא דאגו שחלקי המבנה שיועדו להריסה, יובטחו מפני התמוטטות בלתי מבוקרת או מקרית ושפעולות ההריסה לא יסכנו את העוסקים בהריסה, הן בזמן ביצוע ההריסה והן בעת הפסקת העבודה, בנקיטת אמצעים נאותים למניעת התמוטטות חלקים שנותרו בעת פינוי פסולת מאותה סוויטה.

ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו ומקובל עליי, כי בבסיס האיסור בעבירה עומדת התכלית של הגנה על שלום העובדים ונקיטת אמצעי זהירות ובטיחות שיגנו על שלומם וביטחונם של השוהים במקום.

בבוחני את חומרת המעשים ונסיבותיהם, אני לוקחת בחשבון את מעמדו של נאשם 2, ניסיונו והוותק המקצועי שלו, את פוטנציאל הנזק והנזק שנגרם בפועל, שהוא נזק מצער כאמור וכן אינני מתעלמת מהעיתוי בו ארעה התאונה לאחר שבוצעו פעולות הריסה ובשלב פינוי פסולת.

אינני יכולה לקבל טענות נוספות שהועלו ע"י ההגנה ביחס לנסיבות האירוע ולא קיבלו ביטוי בכתב האישום במסגרת הסדר הטיעון או לא הוסכמו בין הצדדים במסגרת הסדר הטיעון, ובעניין זה אני מפנה להוראות סעי' 40 (ד) לחוק העונשין. אינני מתעלמת עם זאת מכך, שהמאשימה הצהירה כי הייתה מידה מסוימת של מורכבות ראייתית בתיק, אף כי לשיטתה, לא זה היה השיקול שהביא לגיבוש ההסדר. אינני יכולה לקבל בנסיבות אלה את טענה ההגנה, שהעבירה שאת יסודותיה תיארתי, היא גבולית מבחינת דרגת הרשלנות מצדם של הנאשמים.

עצם העובדה שהצדדים גיבשו הסדר טיעון מוסכם במרבית מרכיביו, פוטרת אותי מהצורך לקבוע מתחם ענישה. עם זאת, אעיר כבר עתה כי אם הייתי נדרשת לקבוע מתחם ענישה, הרי שהייתי קובעת כי הענישה המוסכמת מצויה בתוך מתחם הענישה.

הכללים הנוגעים לכיבוד הסדרי טיעון מוכרים, ובהתאם לכללים אלה ולשיקולים שלהלן, הסדר הטיעון הוא סביר ויש לכבדו:

ראשית אני לוקחת בחשבון שהנאשמים הודו, חסכו זמן שיפוטי והביעו חרטה לא רק במלל, אלא גם בהתנהגות, בהסכמה לקחת על עצמם את מרכיב הפיצוי העונשי מעבר לפיצוי במסגרת ההליך האזרחי, וכן את יתר מרכיבי הפיצוי הכספי כשמדובר במרכיבים שאינם נמוכים.

שנית, אני לוקחת בחשבון את העובדה שמדובר באירוע חד פעמי והוצהר, כי הנאשמים לא היו מעורבים באירועים של תאונות עבודה מכל סוג לפני האירוע המצער ומאז אותו אירוע.

שלישית, ובאותו הקשר יש משמעות לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי מכל סוג ואין בעניינו תיקים פתוחים. מן הטיעון ניתן היה להתרשם כי מדובר באדם נורמטיבי, איש עבודה.

רביעית, אני לוקחת בחשבון את הזמן שחלף מאז האירוע וכן את פרק הזמן שחלף עד להגשת כתב האישום. לנתונים אלה יש משמעות גם במיתון הצורך בהרתעה אישית של נאשם 2.

חמישית, אני לוקחת בחשבון את העובדה, שההגנה טענה כי במסגרת הסדר הטיעון וויתרה על טענות משמעותיות שהיו לה בעניין מחדלי חקירה וטענות הגנה מן הצדק. בית המשפט, כמובן, אינו יכול לחוות דעתו בדבר משקלה של הצהרה זו, עם זאת, יש משמעות לכך שגם המאשימה הסכימה, כי קיימת בתיק מורכבות ראייתית מסוימת כפי שהגדירה את הדברים בטיעוניה.

שישית, אני לוקחת בחשבון את הנסיבות האישיות, לרבות גילו של הנאשם, העובדה שהעסק מפרנס 40 משפחות ויתר הנסיבות האישיות שנטענו.

סוף דבר, לעניין המחלוקת בין הצדדים בדבר הטלת ענישה מותנית בדמות מאסר על תנאי, לאחר שבחנתי את כל הנתונים, אני סבורה כי הדין הוא עם המאשימה וכי יש מקום במסגרת מרכיבי הענישה, גם לאחר שלקחתי בחשבון את המרכיבים הכספיים, לרבות ההתחייבות, להטלת מאסר מותנה שיהווה תמריץ הרתעתי להמשך הקפדה על כל נהלי הבטיחות.

מבלי למעט מהאמור, לאחר ששמעתי את הנאשם שתיאר בפניי את הפקת הלקחים מן התאונה ואמצעים הבטיחותיים הנוספים שהכניס לחברה הנאשמת, אני סבורה כי ניתן במקרה זה בהתחשב בכל יתר הנתונים שהוצגו, להסתפק בתקופת תנאי מתונה יותר מבחינת משכה ותקופתה.

אשר על כן:

על הנאשמת 1 אני גוזרת:

(1) קנס בסך 10,000 ₪.

(2) פיצוי לעת/11 בסך 10,000 ₪. פרטי המתלונן נמסרו ע"י המאשימה למזכירות בית משפט.

הקנס והפיצוי ישולמו ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, **כשהראשון בהם ביום 01.11.17. לא ישולם תשלום - יעמדו יתרת הקנס או הפיצוי לפירעון מידי.**

על הנאשם 2 אני גוזרת את העונשים כדלקמן:

עמוד 3

1. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, לתקופה של 18 חודשים והתנאי שהנאשם לא יעבור את העבירה בה הורשע.
2. קנס בסך 10,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, **כשהראשון בהם ביום 01.11.17 לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.**
3. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 40,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירה בה הורשע. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 60 ימים.
4. פיצוי לעת/11 בסך 10,000 ₪, אשר ישולם ב-5 תשלומים חודשיים ושווים ורציפים, **שהראשון בהם ביום 01.11.16 לא ישולם תשלום תעמוד יתרת החיוב לפירעון.**

פרטי המתלונן במסרו על-ידי המאשימה.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום י"ט אלול תשע"ו, 22/09/2016 במעמד הנוכחים.

לימור מרגולין-יחידי, שופטת